

Henkilökuvassa Max Vuorio

Betoni-lehden henkilögalleriassa on haastateltavana puhdasvalupintojen ja lattiabetonin asiantuntija, betonialan yrittäjä **Max Vuorio** (s. 1967 Porvoossa).

Haastattelijana ja toimittajana:
Dakota Lavento

Max Vuorion kanssa keskustellessa käy mielessä, ettei betonissa, puhdasvalubetonissa tai erityisesti mosaiikkibetonilattioissa ole paljoakaan, mitä hän ei suvereenisti hallitsisi. Kysymyksiin ja ohimennen lipsautettuihin huomioihin Maxilta saa ystävällisen, rauhallisella äänellä pidetyn luennon sekä liudan nimiä lisätietojen kysymistä varten.

Maxin yrityksen, MaxBe Oy:n Vantaan Varistossa sijaitsevassa puhdasvalubetonistudiossa vieraileminen on varmasti kenen tahansa betonista ja rakentamisesta kiinnostuneen työviikon kohokohta. Tilassa on häkellyttävä määrä mielenkiintoista katseltavaa monenvärisistä koevalukappaleista korukivimäisen kauniisiin mosaiikkibetonipintaisiin pöytälevyihin ja kipsisistä kaunottarilta vaikuttaviin puutarhapatsaisiin, jotka läheltä katsoen osoittautuvatkin betonista valetuiksi.

Max on puhdasvalupintojen ja lattiavalun huippuammattilainen, betonimuotojen sekä -värien taitaja, – tutkija, tuotekehittäjä ja taitava käsityöläinen.

Inspiraation ja valistuksen lisäksi betonistudion ystävällinen isäntä tarjoaa kahvikupposen ja anteliaasti aikaansa. Anekdootteja lähes kaikkien viime vuosikymmenten merkittävien rakennuskohteissa työskennelleellä betoniammattilaisella riittää. Keskustelussa esiin nousseista yhteistyökumppaneista, työkavereista ja alaisista hänellä on vain hyvää sanottavaa.

Miellyttävämpää ihmistä saa hakemalla hakea.

Max sanoo olevansa elämäänsä tyytyväinen mies. Nykyisin hän enimmäkseen pystyy

keskittymään tuotekehitykseen, mistä pitää eniten. ”Betonitöiden monipuolisuus on minun juttuni. Perjantaiksi järjestän itselleni usein valupäivän. Rakenteet saavat sitten olla viikonlopun yli jälkihoidossa. Maanantai ja tiistai ovat urakointipäiviä, jolloin käyn työmailla”, hän kertoo.

Kipinä kotoa

Max innostui betonivaluista jo pojannaskalina. Hän syntyi vuonna 1967 Porvoossa toiseksi pojaksi betonimiehen perheeseen. Max muistelee, että isä tykkäsi työstään kovasti. Kotona puhuttiin iltaisinkin betoniasioista. Paraisten Kalkki Oy:n betoniasema sijaitsi ihan kodin lähellä. ”Kävimme usein veljeni kanssa betoniasemalla kantamassa koelieriöitä. Sittemmin isä otti poikansa kesätöihin – minun vuonna 1979.”

Koulupoikana Max tutustui kahtena kesänä vuosina 1981 ja 1982 hieman toisenlaiseen valamiseen jo vuonna 1907 perustetussa Porvoon Teknillisessä Tehtaassa. Vanhassa sukuyrityksessä valettiin mm. koululiituja ja sinettilakkaa. ”Työ oli mielenkiintoista ja hyvin erilaista kuin betonin valaminen. Sinettilakka oli vanhemman työntekijän erityisosaamista ja paikoin jopa salaista työtä, väriltään voimakkaan punaista ja annokset pieniä. Ne mitattiin tarkkuusvaa ´alla.”

Nuorelle miehelle kesät Porvoon Teknillisessä Tehtaassa tarjosivat upean koulutusympäristön alastaan kaiken tietävien 60 – 70-vuotiaiden ammattilaisten opissa.

Myös erilaiset koneet- ja laitteet kiinnostavat Maxia. Ammattikoulussa hän päätyi opis-

1 Max aloitti työt teknisenä asiantuntijana Ruduksella kesäkuussa 2019. Nykyisin Maxilla on jälleen oma yritys, MaxBe Oy, jonka kautta hän edelleen tekee tuotekehitystä Rudukselle konsulttipohjalta. Yritys myös urakoi poikkeuksellisen vaativan luokan kantavien rakenteiden paikallavaluholveja sekä puhdasvalettuja betonilattioita.

kelemaan auto- ja kuljetusalaa, mutta jatkoi opintojen ohessa betonivalutöitä. Vaikka opintosuunnan valinta saattaa vaikuttaa erikoiselta betonivaluista kiinnostuneelle nuorukaiselle, Max sanoo, että siitä oli hyötyä. Paitsi ajokortin, hän sai kokemusta suurten ajoneuvojen kuljettamisesta, joka auttoi betonipumppausten tullessa kuvaan mukaan.

Myös armeijassa auto- ja kuljetusalan opinnoista oli iloa, sillä ne tarjosivat Maxille väylän erikoiskuljetustehtäviin. Parolan Panssariprikaatissa hän suoritti yhden kuukauden erikoiskoulutuksen ja Ilmatorjuntarykmenttiin Hyrylässä ohjuspatteriston kuljetuksessa pääosan armeija-ajasta, jolloin Hyrylään oli juuri saapunut uusi ilmatorjuntaohjusjärjestelmä. ”Sain ajaa kaikenlaisia ajoneuvoja ambulansseista panssareihin”, Max muistelee.

Ei ihme, että hän tykkäsi armeija-ajastaan, vaikka se suunnitellun kahdeksan kuukauden sijaan venyikin erikoiskuljetustehtävissä yhteentoista kuukauteen.

Varusmiespalvelusaikana Maxilla oli Porvoossa vuokralla omakotitalo, jossa vanhempi veli asui alivuokralaisena. Tienestestä saadakseen Max kävi viikonloppulomilla tekemässä omakotitalojen betonivaluja.

Täysillä työelämään

Ammattikoulusta vuonna 1985 valmistuttuaan Max perusti oman toiminnan. ”Isäni kanssa meillä oli paikallisessa sanomalehdessä vierekkäiset ilmoitukset. Meillä oli betonilattioiden urakoimisessa kilpailevat yritykset”, Max naurahtaa.

1

Nuori betoniammattilainen oli intoa täynnä. Hän halusi keskittyä tosissaan omakotitalojen lattiabetonivaluihin ja rakentaa myös itselleen oman talon. Aika pian hän huomasi, että Porvoo jäi omakotitalojen osalta vähän liian pieneksi. Oli aika levittää siivet ja lentää kauemmaksi.

”Yhtenä sunnuntaina huomasi Hesarista, että Espoon Lattiapinnoite Oy etsi betonilattiamiehiä Helsingissä käynnistyville isoille työmaille. Soitin *Mäkisen Artolle* ja pääsin töihin.”

Max pitää nykyisin jo eläkkeellä olevaa Arto Mäkistä äärettömän hienona betoni-ihmisenä. ”Minun urallani hän oli yksi merkittävimmistä henkilöistä. Vaikka olin vielä nuori kaveri, hän ja Espoon Lattiapinnoitteen omistaja *Jussi Peltonen* uskalsivat antaa minulle valtavasti vastuuta. Sain olla valamassa yrityksen merkittävimmissä kohteissa, kuten Heurekassa ja Forumissa.”

Max paneutui työhön ja oppi ammatistaan jokaisesta valukohteesta lisää.

Kilpailevilla betoni- ja kivipohjaisen rakennusmateriaaliteollisuusjäteillä Partekilla ja Lohjalla oli 1980-luvulla paljon tuotekehitystä. Espoon Lattiapinnoite teki yhteistyötä Partekin kanssa. Max tutustui esimerkiksi konsernin valmisbetonitoimialalla työskennelleisiin *Pekka Vuoriseen*, joka työskentelee nykyisin

Rakennustuoteteollisuus RTT ympäristö- ja energiajohtajana ja Finnsementtiä toimitusjohtajana nykyisin luotsaavaan *Reijo Kostiai*-seen.

Kun lama vuosikymmenen vaihduttua iski, Espoon Lattiabetonin työt vähenivät. Max ei missään nimessä halunnut eikä voinut jättäytyä työttömäksi, sillä hän oli ehtinyt rakentaa omakotitalon Pernajaan ja ensimmäinen tyttärikin oli syntynyt vuonna 1990.

Max oli ollut toteuttamassa kohteita rakennusliike SRV:lle. Siellä työskentelevät tutut rohkaisivat häntä perustamaan oman yrityksen. ”Soitin SRV:lle torstaina ja maanantaina teimme paperit. SRV tilasi uudelta firmaltani 100 000 m² töitä.”

Maxin vuonna 1991 perustama Etelä-Suomen Imubetoni Oy ehti toteuttaa kolmisen miljoonaa neliometriä betonilattioita. Nokia rakensi tuohon aikaan paljon ja yksin sen kohteisiin yritys toteutti betonilattioita noin miljoona neliometriä.

Referenssiluettelo on vaikuttava: Tripla, Redi, Leppävaaran Sello, Itäkeskus, Kampin kauppakeskus, Iso-Omena, Stockmann Herkku Helsingissä, Tapiolan keskuksen uudistus ja kauppakeskus Ainoa, Kolmiosairaala, metroasemia, Tikkurilan toimisto- ja liikekeskus Dixi, lentoaseman laajennus. Kohteet olivat paitsi

SRV:n, myös NCC:n ja YIT:n urakoimia. ”Sain paljon töitä. Meillä oli hienoja yhteistyökumppaneita”, Max vahvistaa.

Yrityksen työntekijämäärä vaihteli kymmenestä 34:ään. Suurimmillaan se oli vuonna 2017, jolloin Etelä-Suomen Imubetoni valoi samaan aikaan kahdessa suuressa kauppakeskuskohteessa, Pasilan Triplassa ja Kalasataman Redissä. Työ alkoi käydä intohimoisellekin betonityönarkomaanille liian hektiseksi. ”Onneksi olin saanut palkattua työnjohtajaksi huikeaa työtä tehneen *Petri Mannisen*”, Max sanoo.

Uusia tuulia

Suurempi kilpailija Bermanto Oy oli hieman aikaisemmin tiedustellut, olisiko Maxin yritys myytävänä ja kaiken kiireen keskellä Max päätti hyväksyä fuusion, jotta käynnissä olleiden merkittävien hankkeiden toteuttaminen ei enää olisi vain yhden miehen tietotaidon varassa. Kauppa toteutui juhannusviikolla 2017 ja Max Vuoriosta tuli Bermannon toimialajohtaja.

Työ sadan työntekijän yrityksessä oli tietenkin varsin erilaista kuin omassa firmassa, eikä Max oikein löytänyt paikkaansa. Hänellä oli kuitenkin sopimuksessa yhteisesti sovittuja kohtia, joten uutta yritystä hän ei voinut eikä

2 Maxin perheen kesämökki sijaitsee Porvoon ulkosaaristossa. Max veneilee ja kalastaa mielellään. Rakentamisen ympäristövaikutusten vähentäminen ja vähähiilinen betoni ovat lähellä Maxin sydäntä. "Emme voi enää tuhlata ja tuhota luontoa", hän sanoo painokkaasti.

halunnutkaan perustaa. "Ajattelin, että olisi kiva hankkia kokemusta betonin valmistamisesta", Max sanoo.

Max aloitti työt teknisenä asiantuntijana Ruduksella kesäkuussa 2019. "Oli helppo tulla, sillä yrityksen nykyinen toimitusjohtaja *Mikko Vasama*, Etelä-Suomen valmisbetoniyksikön johtaja *Pasi Huttu* ja konserni CRH:n nykyinen Suomen maajohtaja *Mikael Fjäder* olivat ennestään tuttuja."

Työ oli mukavaa ja tiimi huikean hieno. Max sai olla tekemässä tuotekehitystä, kehittämässä työmaille parempaa betonia.

Nykyisin Maxilla on jälleen oma yritys, MaxBe Oy, jonka kautta hän edelleen tekee tuotekehitystä Rudukselle konsulttipohjalta. Yritys myös urakoi poikkeuksellisen vaativan luokan kantavien rakenteiden paikallavaluholveja sekä puhdasvalettuja betonilattioita. Työssä on tuttuja betoniammattilaisia edellisen yrityksen ajoilta.

Vasta alussa

Max sanoo, että betonin jalostus on oikeastaan vasta lähtökuopissaan.

"Betoni on käsittämättömän hieno materiaali, jonka mahdollisuuksia emme vielä edes täysin ymmärrä."

Suomessa betonin kehittämiseen on maailman parhaat mahdollisuudet. "Meillä on uskomattoman hieno kiviainesvaranto, mietön kansallisuus. Täällä on maailman parasta graniittia ja sen lisäksi kvartssia ja turmalliinia. Ajattele, että voimme käyttää betonin raaka-aineena satoja miljoonia vuosia vanhoja kiviaineksia. Taivalkosken punaista graniittia on tuhlettavaksi asti. Muualla se on kuin kultaa betoniin pistäisi."

Olosuhteista nyt puhumattakaan. Ne ovat todella vaativat. "Lämpötila vaihtelee vuoden

2

aikana -15°C +25°C:een ja valun pitäisi aina onnistua täydellisesti."

Kaiken päälle suomalainen asiakas on vaativa. Ei riitä, että normeihin päästään vaikkapa puristuslujuuden osalta. Lisäksi on täytettävä odotukset valun kestävyys, säilyvyyden ja käyttöiän sekä esteettisyyden suhteen.

Max kertoo tuntevansa betoniurakoinnin raadollisuudenkin ja arvostavansa kaikkia sen parissa työskenteleviä.

Kaikki tämä tekee betonin tuotekehityksestä niin palkitsevaa. Tekemistä on edessä runsain mitoin. "Betonin käyttöikä pitäisi tuplata, vesitiiveyttä parantaa, rapautumista vähentää."

Perheen kesämökki sijaitsee Porvoon ulkosaaristossa. Max veneilee ja kalastaa mielellään. Rakentamisen ympäristövaikutusten vähentäminen ja vähähiilinen betoni ovat lähellä Maxin sydäntä.

"Minua hirvittää, että puhdas Suomenlahti ei ehkä säily jälkikasvullemme itsekään toimintamme vuoksi. Emme voi enää tuhlata ja tuhota luontoa", hän sanoo painokkaasti.

Betonia myös vapaalla

Aktiivisesti Suomen Betoniyhdistyksessä toimiva Max on ollut mukana jo useamman BY-ohjekirjan tekemisessä. Hän muun muassa luennoi ja kouluttaa betonityönjohtajia. Vapaa-ajallakin hän tutkii betoniin liittyviä asioita, lukee alan kirjallisuutta ja opiskelee. "Tällä viikolla oli betonin kuntotutkimukseen liittyvä tentti."

Maxilla on neljä lasta, joista kaksi vanhinta asuvat jo omillaan. Vanhemmalla tyttärellä on jo kaksi omaa lasta. Kotona asustavat vielä 12-vuotiaat kaksoset sekä 2-vuotias yorkshirenterrieri *Valdemar*, jonka kanssa Max tekee iltalenkkejä Töölönlahden ympäristössä. Perheen omakotitalo Pernajassa on jo vaihtunut kerrostaloasuntoon Helsingissä. Rakennuksessa on Etelä-Suomen Imubetonin aikanaan urakoimat, 30 cm paksut paikallavaluholvit, mikä olikin Maxin kriteeri asunnon ostamiselle.

Toinen kaksosista näyttää perineen isänsä ja isoisänsä innostuksen betonivaluihin. Max aloitti aikanaan pienoispatsaiden valamisen koevalujen jäännösbetonista tyttärtä huvitukseen. Nykyisin design-koulua käyvä tytär valaa itsekin betonipupuja ja häkellyttävän kauniita mosaiikkibetonipöytälevyjä, joiden huolella hiottuihin pintoihin murskattu peili tuo yllättävää syvyyttä.

"Yritämme pitää täällä valuillan tai -päivän säännöllisesti", Max sanoo ja kertoo ihailevansa tyttärensä visuaalista silmää.

Max kertoo olevansa työssään onnellinen. "Minulle pandemiasulku oli hyvää aikaa, sillä sain täällä rauhassa puuhailla betonin kanssa."

Pitkäksi aikaa Max ei raaski lomallakaan betonista irtautua. "Minulle kaksi päivää matkailua on maksimi ja sitten alan kaivata takaisin valujen pariin."